

EDINOST

Oglas se računa po tarifi v petiti; so naslovi s debelimi črkami se plačajo prestop, kolikor obsega navadnih vrst. Pošlana, osmrtnice in javne zahvale, maši oglasit lid. se računajo po pogodu.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu, alica Caserma št. 18. Vsako pismo mora biti frankovano, kar nefrankovano se sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naznaino, reklamacije in oglase sprejema upravnništvo alica Molino pisarne št. 3, II. nadst. Naznaino in oglase je plačevati leso Trst. Odprta reklama oje so preste poštnine.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

Javen shod

sklicuje deželni poslanec gorški dr. Henrik Tuma

za
nedeljo dne 6. t. m. ob 4. popoldne
v prostorih županstva

V SKOPEM

z nastopnim vsporedom:

1. Gospodarski in politični naš položaj.
2. Organizacija po draštvih in zadrugah.
3. Trgovsko-obrtna zadruga in trgovsko povspedevalno društvo v Gorici.
4. Zavarovalnica za govejo živino.

Ker so vsi predmeti velikega pomena za gospodarsko blaginjo našega ljudstva, pričakovati je, da prihite gospodarji od vseh strani Krasa na ta shod.

Položaj slovanske duhovščine

v Trstu in Istri.

(Dalje.)

Rekli smo, da je magistratovcem v prvi vrsti na poti slovanska narodnost nekaterih tržaških duhovnikov, kajti z njihovim prizadevanjem, da bi iz Trsta napravili „čisto italijansko“ mesto, se dokaj malo strinja okolnost, da se nahaja še verskih učiteljev slovanske narodnosti v mestu, kateri oznanjajo Slovence Trsta in okolice ob nedeljah besedo Božjo v njihovem materinem jeziku. Ta „madež“ mesta tržaškega bi meral izginiti v prvi vrsti. Drugič je magistratovcem v dnu njihove marčne duše zoprn še dokaj živi verski čut tržaškega Slovence, kateri čut s svojo pravo pobožnostjo vzgaja skore najlepše slovanski duhovnik.

Take duhovščine, kakor je ona okoli „Amica“, si želi tržaški magistrat, a take, ki vzgaja živi verski čut: krepke, slovanske duhovščine, ne more trpeti magistrat. — Zato si prizadeva, da

je iztrebi čim prej, in zato si prizadeva, da dobe v roke ono moč nad duhovščino v tržaški občini, s katere mu bude možno delati v tem oziru, kar koli bude hotel. No, potem bi bila še bolj ukoreninjena demoralizacija in neznačajnost, nego je desedaj, in to bi bile progressu ljube. Kajti ničesar mu ni boljše dobre dole v njegove politične svrhe, nego demoralizovane, neznačajne prebivalstvo tržaško, katero mu je poslušno kakor nesamestojna žival. Saj demoralizovan, neznačajen človek je zmožen vsakega greha: on postane čez noč renegat, in karkoli hoče od njega zlobni skušnjavec.

Vsaga tega ne more, kdor ima živi verski čut v sebi, ki mu že a priori brani biti nepoštenim v kakoršnem koli obziru.

A iz tega je tudi razvidno, česa treba povprečno tržaškemu prebivalstvu, ki je zabredlo v mlakuže demoralizacije in narodnega nepoštenja. Kako dobro bi storila temu ljudstvu krepka, ostra sapa vesoljnega svetega misijona, kakoršnega Trst že ni videl od pamtveka več!

In na tem svetem vesoljnem misijonu naj bi goreči govorniki Božji obel, da: vseh treh glavnih narodnostij, slovanske, italijanske in nemške, zavijtehl plamteči meč besede nad žalostnimi verskimi in socialnimi razmerami v tej moderni Sedomi, v tem okuženem avstrijskem Babilonu! Ti govorniki naj bi z gorečo bakljo svetega govora posvetili netri v grozno temo človeških src tržaških, v ono temo, katero je prevzročil židovski ognjanski materijalizem, ko je ugasil endi zadnjo še brlečo luč verskega idealizma in pravega človeškega poštenja!

V ono strašno temo naj bi posvetili ti govorniki Božji ter izgnali iz temnih duš pegabljive pošasti, katere s svojim nevarnim strupem socialne pokvarjenosti in gnjilobe navdajajo veliko in malo, z jedno besedo vse, kar lazi in gre po tem trdem tlaku. Tu bi se videlo, kake silne preustrojitve je potreben Trst v svojem socialnem bistvu, da ozdravi od svojih nenaravnih, kužnih razmer, in

tu bi se naposled videlo, kedo je v Trstu pravi prijatelj človeške družbe in kdo je njen smrtni sovražnik.

Da bi se tržaški magistrat in njegovi krivonosi šepetalci branili z vsemi štirimi proti taki preustrojitvi, je umevno same ob sebi; saj bi morali potem biti pravični nasproti vsemu prebivalstvu ozemlja tržaškega; to bi bilo proti njih principu. In radi tega bi hoteli zdaj streti še zadnje bil, na katere se opira slovanska narodnost, hoteli bi streti slovansko duhovščino in jo izriniti ne samo iz cerkve, kar so po velikem delu storili že, marveč celo iz ozidja tržaškega mesta.

Da, te bi hoteli ti, potem bi bili merda nasiljeni! Upajmo pa, da ne pride do tega, marveč da se nahaja še neka meč, ki je večja, nego moč krivih prerokov na tržaškem magistratu, moč, katara pekaže svoje pet že do skrajnega napeti preširnosti teh elementov; a daj Beg vsevečni, da bi se zgodile kmalu!

Take, ker po narejenim načrtu, — godi se pa tudi slovanski duhovščini v Istri. O drugi priliki hočemo našteti posamičnih slučajev, kaj počenja strupena irendenta nasproti slovanskim duhovnikom v Istri, tam pravim in skoro jedinim voditeljem tamošnjega slovanskega prebivalstva v duševnem in telesnem obziru. Nekaka refleksija teh razmer je napad člana lahenske vešine dr. Costantinija v deželnem zboru puljskem dne 18. m. m. na slovansko duhovščino Istre. Ta človek je hotel dokazati, da je duhovščina v Istri isti faktor, ki bega ljudstvo in je dela politični in gospodarski nezadovoljno, ker sicer bi bilo to ljudstvo vse bolj poslušno svojim pravim prijateljem. (!) Iz tega obrekevanja zveni vsa zloba laškega elementa in je dokaz, kako ljudstvo bi hoteli imeti Lahoni, da bi postala Istra čim prej zrela za priklapljenje k Italiji, zrela tudi za popolno izmelčenje po poznanih harpijah. Zaradi tega, ker je slovanska duhovščina Istre pošena, ker čuva vero in narodnost slovanska a prebivalstva Istre in brani, da

PODLISTEK.

Prednja straža.

ROMAN.

Poljski spisal Boleslav Prus. Poslevenil Podravski.

Polževa sta se posvetovala petihoma ves dan: kaj jima je storiti v takem slučaju? Proti večeru je oblekel kmet novo suknje, podšile v kožuho vino ter odšel v krčmo na polževodvanje.

Predno je dospel tje kaj, je postalo temno in v krčmi so prižgali luč. Ko je odprl vrata, zapazil je, da sedita za mizo Gobar in Lukašek. O blesku lejene sveče sta izgledala v debeli obleki kakor dva ogromna kamna, dremajoča na polju, čuvaječa mejo. Za točalnikom je stal Jozel v umazanem, volnenem kaftanu, z črnim pasom. Nos mu je bil koničast, brada osta, brke koničaste, lakti koničasti, lase stoječe po koncu in tudi pogled mu je bil zbadljiv.

„Hvaljen bodi!“ je pozdravil Polž.

„Na veke“, je odvrnil malomarno Jozel.

Gobar in Lukašek sta naj pokimala z glavami, široko se razpregli po mizi.

„Kaj pjeta gospodarja?“ je vprašal Polž.

„Čaj“, je odgovoril krčmar.

„Dajte ga tudi meni. Toda črnega kakor smola in mnogo araka.“

„Prišli ste k nam na čaj?“ je vprašal Jozel rogaje se.

„Ne na čaj, marveč na polževodvanje....“

„O tem, kar vam je pravila Sobieska“, je zamomljaj krčmar.

Polž je sel k Gobarju ter ga vprašal:

„Kaj, ali hočeta kupiti grajsko posestvo?“

Kmeta sta pogledala Jozela, ki se je nasmešnil. Čez nekaj časa je odvrnil Lukašek:

„I... mi se le take pomenkujemo valed delgega časa... Kde izmed nas ima denarja za take kupčijo?“

„Oba bi že mogla kupiti, vi in Gobar“, je omenil Polž.

„Merda bi mogla“, je povzel Gobar, „toda za se in za one, ki bivajo v vasi.“

„No, kaj pa jaz?“ je vprašal Polž.

„Niste nas povabili na svojo kupčijo, torej ne utikajte nosa v naše.“

„Saj to ni vaša stvar, marveč občinska.“

„Prav za prav moja“, je zaklical razjarjeno Gobar.

„Tako kakor tudi moja.“

„Nikakor ne!... se je upiral Gobar, razburjaje s pestjo. „Kdor mi ni povleči, tega ne pustim do kupčije in basta!“

Krčmar se je smehljaj.

Lukašek, videci, da postaja Polž čimdalje bledejši, kar je bile znamenje hude jeze, je prijel Gobarja za roko.

„Pojdite, kum, domov!“ je rekel. Čemu se pripravate za stvar, ki še ni gotova? Pojdite, bote!“

Gobar je pogledal Jozela in vstal.

„Torej hočeta kupiti brez mene?“ je vprašal znovič Polž.

„Vi ste po leti kupevali piščeta brez nas“, je odvrnil Gobar.

Gobar in Lukašek sta podala reke krčmarju ter sta odšla iz sobe, ne poslevivši se s Polžem.

Jozel je gledal za njima ter se smehljaj ne prestanto.

Ko so potihnili njuni koraki na snegu, obrnil se je k Polžu.

„A vidite, gospodar, kake napačno je, židem pojedati kruh. Jaz sem imel radi vas za petdeset rubljev škode, vi ste si jih pridelali petindvajset, za to pa ste si kupili v vasi jeze za več nego sto rubljev...“

„A ena bi brez mene kupila posestvo od grajščaka?“ je vprašal Polž.

„Čemu naj ne bi kupila brez vas? Kaj njima mari vaša izguba, ako le boče dobro njima?“

Kmet je majal z glavo:

„No, ne!“ je šepetal.

„Jaz“, je dejal Jozel, „bi vas megel pomiriti s kmeti, toda — kaj dobim za to? Že enkrat ste mi provzročili krivice in srca nimate de mene.“

(Pride se).

bi strl ta sveta biserja kruti, brezdalni sovrag, — zaradi tega so na poti Lahenem slovenski duhovniki in radi tega so jim napevedali boj na — nož in samokres! Kako peneče sovraštvo mera navdajati ta element nasproti naši duhovščini v Istri, razvidno je pač tudi iz sklepa zbornične večine, storjenega v edstnosti manjšine, sklepa, da se čestita post festum sv. Očetu na njegovi bisernici. Ta s lep, da si je osmešil večino, storjen je bil vendarle iz miraje de naših duhovnikov, češ, v vaši odsotnosti znamo tudi mi biti „pobožni“, „verski“, v vaši navzočnosti pa nikdar!

Koliko odkritosrčnosti zamora biti na tej čestitki, to pač izprevidijo takej vatičanski krogi, izprevidi tudi sv. Oče sam!

A kaj je temu elementu de odkritosrčnosti, kadar gre za to, da se zatira in zaničuje slovenska duhovščina! Lepih fraz in zlobnih izmišljotin stressajo iz rokava, da bi našli jeden „tehten“ vzrok za odstranjenje tako skrajno jim zepne slovenske duhovščine, in ne mirujeje prej, dekler niso tudi našli tak „tehten“ „dekas“.

In kakor stvari stoje, rekli bi lahke: gerje slovenski duhovščini Trsta in Istre, ako ljubi Bog ne pošlje nenadoma rešitve, a še bolj gorja narodu, katerega jedini, pravi prijatelj in voditelj je ta slovenska duhovščina poleg onih, ki se ž nje jedne misli v verskem in narodnem pogledu!

(Zvršetek.)

Deželni zbor istrski.

XIV. seja dne 23. februarja 1898.

(Dalje.)

Posl. Bubba je prečital obširno poročilo o vsem, kar se je storilo desedaj za gradnjo železnice Trst-Poreč-Kanfanar.

Za besedo se je oglasil dr. Laginja. Čim je izrekel hrvatski, besede „Visoki zbor. Dne 16. februarja 1894, smo vsi kakor jeden...“ nastal je na galerijah silen vihar. Predsednik je opominjal občinstvo in govornika, zahtevaje od poslednjega, da bi se ob tem, toli važnem vprašanju posluževal italijanskega jezika; skliceval se je na krasne vrline uma in srca dra. Laginje, ter je dodal, da je izvedel od nekolicine njegovih volilcev, da volilci ne umejo manjšine, kadar ista govori. Poslanci manjšine se protestovali najodločneje proti temu izreku in so klicali: To je naša stvar! Posl. Laginja je odgovoril, da ni pri volji, da bi vsprejemal lekcije od gospoda predsednika glede jezika, katerega se mu je posluževati. Kako da volilci mislijo o nas, radi tega naj ne boli glava gospoda predsednika, kajti to je naše opravilo.

Ker niso hoteli nehati vrišč, žvižganje in vsakejake psovke proti manjšini, pretrgal je predsednik sejo ter se oddaljil. Odmor je trajal polnih 16 minut. V tem času je občinstvo na galerijah izrigalo ves mogoči smrad na poslance manjšine. Med tem hrupom je prišel predsednik opetovane na vrata dverane, od koder je kričal občinstvu na gornji galeriji, naj se oddalji, ali to občinstvo mu je odgovarjalo drzno vsakokrat in je zasmehevalo tudi njega.

Predsednik je tudi zunaj kričal na občinstvo, se prepiral v predsejju z člani večine in se je povrnil slednjič, ves razdražen in zagrljen, da otvori zepet sejo.

Posl. dr. Laginja je začel govoriti hrvatski. S prvega je bilo prilično mirno, ali čim dalje je govoril, tem nemirneje je postajalo občinstvo na dolnji galeriji, a končno je jelo bučati nenavadno hudo.

Dr. Laginja: Hotel sem reči, visoki zbor, da je vprašanje te železnice, katero smo zagovarjali toli toplo v imenu te pokrajine, dne 16. februarja 1894 stalo povsem drugače, negoli stoji danes. To je razlog, zakaj da se mi od manjšine danes, ko se vnovič razpravlja o tem vprašanju — ne da bi hoteli odbiti vaše predloge, ampak, ker jih ne moremo vsprejeti v tej obliki, v kateri so postavljeni — čutimo prisiljene, da prihajamo predlogom, katerega toplo priporočamo blagohotnosti te visoke zbornice. Ta predlog, katerega hočem utemeljiti nekoliko obširneje, se glasi:

Visoka zbornica naj izvoli skleniti:

1.) Za sedaj se ne vsprejemljejo resolucije fin. odseka, predložane v poročilu istega o poročilu

deželnega odbora o stvari železnice Trst-Poreč-Kanfanar.

2.) Zbornica naj izvoli poseben železniški odsek, sestoji od treh členov deželnozbornske večine in toliko členov manjšine, tako, da bosta v istem jednako zastopana oba plemena v deželi.

3.) Deželnemu odboru se nalaga, da c. kr. vlade obvesti o želji zbornice, da bi vlada v odsek ad 2. doposlala svojega odposlanca, ki bi predsedoval odseku. Ako vlada ne ustreže tej želji, tedaj naj ona šestorica izvoli sedmega člana, ali dogovorno ali po žrebanju.

4.) Ta odsek naj dobi pooblastilo, da vsestransko preuči finančno in tehnično stran načrta za gradnjo železnice Trst-Poreč-Kanfanar, očemer naj se poslužuje spisov, ki jih ima deželni odbor, in menenij večakov v finančni in tehnični stroki, kakoršnih sme poklicati v odsek s posvetovalnim glasom ter zahtevati od istih poročil in menenij na stroške pokrajine, ter da slednjič predloži tej zbornici, ako mogoče še v tem letu, zakonske načrte, prikladne in potrebne za financiranje podjetja in za tehnično izvedenje istega, kakor tudi vsa potrebna razjaščenja in morebitne spremembe.

5.) Deželni zbor jemlje hvaležno na znanje, da je pripravljena c. k. vlada v to, da se država udeleži na gradnji železnice Trst-Poreč z podaljšanjem do Kanfanara.

Pulj, 23. februarja 1898.

(Pride še.)

DOPISI.

V Bazovici, dne 2. t. m. Dolgo sem odlašal z napisanjem par vrstic v naše glasilo „Edinost“. Sedaj sem se odločil.

Ni še dolgo temu, odkar Vam je dopešal nekdo depis iz Bazovice, v katerem je rečeno, naj bi se tudi tu ustanovila potrebna društva. In res. Nedavno temu je bila tu ustanovljena podružnica „kmetijskega društva“, za katero se zanimajo naši domačini in je upanje, da bode vspevala. Tudi se povprašuje, kedaj se ustanovi zavarovalnica za živino. Splošno se sodi, da bi bilo najbolje, ako bi bi bila le jedna zavarovalnica za vso okolico. Misel o ustanovitvi „Zadružne mesnice“ se, žal, ni mogla uresničiti do sedaj. Kar se pa tiče ustanovitve pirskega društva, upam, da ne bodamo več dolgo brez njega. Za izvršitev te ideje je posebno sedaj ugodna prilika. G. H. Ražem, naš domačin, ki je po vsej okolici poznan kakor vstrajen in delaven rodoljub, ki se veliko trudi za povzdigo slovenskega petja v okolici, nastani se je zadnji čas zopet med nami. V njega zaupamo in smo gotovi, da se nevaramo. On stori gotovo, kar mogoče, da se pri nas obudi in povzdigne ljubezen do narodnega petja.

Pod vodstvom prejšnjega g. pevovedja nismo mogli zadosti napredovati, kajti nedostajalo nam je vaj.

Da je istina, kar sem omenil zgoraj o gosp. Ražmu, potrjuje nam dejstvo, da so se združili naši pevci takoj, ko se je on vrnil med nas in so priredili že 12. februarja t. l. veselico.

Bodi mi dovoljeno tu malo poročila o tej veselici. Prizor „Vinski bratci“, katerega so iz blagohotnosti predstavljali barkovljanski diletanti gg. Samsky, Tudovsky, Osejsky in Bazovsky, izpal je izberno. Na odru se bili oni pravi vinski bratci. Vsaka beseda je prevzročala smeh. Bazovčani smo jim hvaležni za njihov trud in požrtvevalnost. „Šaljiva tembel“ bila je tudi na svojem mestu. Vse je pričakovalo, kede bode take sračen, da dobi „prasičje glavo“. Ples, to se razume samo ob sebi, je bil živahen, kajti naši mladi radi plešejo. Veseli nas posebno, da se ni pripetil med vsem časom ni najmanjši nered. Petja ni manjkalo. Počastili so nas tudi pevci društev iz Padriča in Barkovelj. Gostev je bilo največ iz Lokve in Lipice.

„Brivec“, kateri prihaja, če le more, v vse kraje, ni manjkal tudi pri nas. Lahko je mogoče, da pereče katero radi tega, ker je izestalo od veselice veliko domačinov, kar ni lepo. Upamo, da se v prihodnje udeleže vsi naši domačini. Saj bi bilo tudi grde in nehvaležno, če bi ne prišli na veselico in pokazali s tem, da se brigajo za našo stvar in da spoštevajo veliki trud, ki ga imajo pevci in g. učitelj.

Le tako naprej, dragi pevci. Nikdo naj ne omahuje. Hvala vam za desedanjí trud in za požrtvevalnost.

GRGA.

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 4. marca 1898.

K položaju. Jutrnja urada „Wiener Ztg.“ utegne biti jako interesantna. — Danes je došel cesar iz Budimpešte na Dunaj. Danes se določi definitivno, kdaj se skliče državni zbor in danes se deleči tudi usoda Gantschevih jezikovnih naredeb.

In o današnjih sklepih bode pripovedoval najbrže že jutrnji uradni list.

Sicer pa je glasoviti vremenski prorok Falb zanesljiveji, nego so vsi politiški proroki iz sedanjih dni. O vsem, kar se je včeraj javilo v najpozitivnejši obliki o vprašanju predsedništva zbornice, trde danes, da vse skup ni bilo res, in da se o stvari sploh ne odloči ničesar, dokler se ne snide parlamentarna komisija večine.

Zopet kapitulacija. Naši čitatelji se morda spominjajo še, da je naučno ministerstvo ob predčasnem zaključku zimskega semestra na visokih šolah izdalo naredbu, s katero je zaukazalo, da morajo vsi visokosolci že vpisu za II. semester obnoviti že o matrikulaciji storjeno objavo, da se bode pokorili akademskim zakonom. — Ta naredba — tako, kakor prepoved nošenja družbenih znamenj — je razbarila silno nemške burše katerim — po naukih Wolfvih — je ni strašnejše stvari na svetu, nego bi bila ta, ako bi pripoznali kako avtoriteto nad sabo. Posl. Wolf je hujskal dijake, naj ne odnehajo, dokler ne bode razveljavljena tudi ta naredba. Z ozirom na to hujskanje je vzkliknila praška „Politika“ v svoji številki od minele arede: „Radovedni smo, da-li bode tudi ob tej točki dijaki sledili povelju Wolfvemu in da-li vlada, ako se to zgodi, nastopi energične?“ Še se ni prav posušilo črnilo, s katerim je napisal praški list to vprašanje, že je dobil odgovor, kakoršnega menda ni pričakoval.

Vlada je preklicala tudi ta gori omenjeni ukaz! Najnaravnostji ukaz, kakor si ga moremo le misliti! Od akademika je menda vendar smeti zahtevati, da se bode pokoril akademskim zakonom!!

In je tudi tako, kar se dostaje dolžnosti nemških dijakov, nemški dijak pa je menda, kadar prav hoče tako, nad vsemi zakoni, predpisi, rektorati, in — ministerstvi. On pozna le jedno samo vero in — Wolf je nje prorok.

Poljaki v Nemčiji. V četrtek je bil v državnem zboru Nemškem vsprejet načrt za podvodenje že obstoječega 100 milijonskega zaklada, določenega za nakupovanje poljskih zemljišč na Poznanjskem, katere zemljišča se potem razdele med nemške kmetovalce. Takim nasilnim in nemoralnim načinom hoče Nemčija udušiti svoj poljski živelj.

Predno se je pričela razprava o tem načrtu, prečital je poljski poslanec Moty v svojem in v imenu svojih tovarišev izjavo, s katero protestuje Poljaki proti povišanju tega zaklada in izjavljajo, da se oni vzdrže razprave in glasovanja. Na to so zapustili zbornice. Nekateri so šli na tribune in od tam prisustvovali razpravi. Proti temu načrtu so glasovali poslanci centrama in liberalni klub.

No, ako smemo soditi po dosedanjih sličnih poskusih, se izjalovi tudi ta pomnoženi napor. Nemški nasilniki naj se pozabijo, da ima poljski živelj, živeči pod njih oblastjo, moralno zaslonbo na ost lih Poljakih, katere zaslonba se najbrže tudi to pot pokaže močnejšo, nego nemški milijoni.

Srbija. Iz Belegagrada poročajo, da je megočaministerska kriza, ker niso sedanji ministri jedini glede nekaterih finančnih in političnih prañanj. Te bi ne bilo nič kaj posebnega in groznega. V Srbiji je že tako, da se ne le menja ministerstva, ampak skačeje tudi od jednega ekstrema do drugega.

V Rimu je danes hrupno veselje. Mlada Italija praznuje danes 50letnice svoje ustave. Tam povodom je kralj podelil jako razsežno amnistijo.

Obsodba francoskega pisatelja Zole razgreva neprestano duhove po vsem svetu. Prijatelji Zole trče, da se je francoska osramotila s to obsodbo, ker je pokazala, da je nje justica služkinja vsakdanjega politiškega valovanja; njega nasprotniki — ki so v ogromni večini na Francoskem — pa menje, da je Zola dobil kar je zaslužil in da je njega obsodba le zadoščenje kruto žaljeni državi francoski in nje hrabri vojski. — Ko grede

menenja tako navakriž, je dobro, moremo čuti menenje našega rojaka, bivajočega v Parizu. Gosp. R. Katalinič-Jeršov piše v zadorskem „Narodnem listu“, da se je Zola zapletel v te afero, a sedaj izkorišča njegovo ime protivniki Francoske, da črne francosko sodišče in francosko vojsko. Morda se kesa danes tudi Zola, da se je tako brez potrebe vrغل v ta vrtinec. On bi bil moral dokazati, kar je trdil, a to se mu ni posrečilo. Umevno je torej, da je vse javno menenje francosko obsodilo Zolo in se je dvignilo ogorčeno vse proti njemu, posebno pa mladina, ki vsikdar pošteno čuti in čustvuje. Ta pravda vendar ni toliko razburila Francozov, kakor trdijo židovske novine. Bilo je sicer demonstracij, ali to ne odgovarja resnici, kar pišejo ti listi, kakor da se je ves Pariz premenil v tabor razbojnikov. Veliko dobička od te pravde so delali — časopisi, za katere so se kar trgali ljudje.

Različne vesti.

Novemu knezoškofu ljubljanskemu, prevzvišenemu gospodu dr. Antonu Jegliču, so čestitali hrzjavno tudi hrvatsko-slovenski poslanci deželnega zbora istrskega, radujoči se, da ga je Previdnost Božja pozvala na znamenito stolico knezoškofa ljubljanskega. Prevzvišeni gospod knezoškof se je zahvalil pristrčno na tej čestitki.

Lev XIII. 88 let! Skoro bi rekli, da je to skrajna doba človeškega življenja. In papež Lev XIII. je doživel to dobo ob popolni svežosti duha, zadovoljivem stanju telesnem, ter občudovan in ljubljen od krščana in nekrščana. Blazenstvom v arci more gledati Lev XIII. nazaj v svojo blaženo minolost! Radost mora prešinjati dušo njegovo, ko vidi toliko divnega sada ob večeru svojega življenja.

Papež Lev XIII. se je rodil dne 2. marca leta 1810. v Carpinettu, mali vasi blizu Rima. In danes pišemo 1898. Skoro jedno stoletje. A encikliki in vse izjave prosvetljenega duha Levovega pričajo, da ta veliki mož ume to svojo stoletje: potrebe in ideje, ki prešinjajo isto. Ni čudo, da ves ta svet sočustvuje ravno te dni s tem velikim papežem, velikim državnikom in diplomatom in velikim sociologom.

Imenovanja in premeščenja. Sodni adjunkt Silvij Tijak je premeščen iz Buj v Koper; adjunkt Leopold Pavlatič iz Motovuna v Komen; adjunkt dr. Rajmund Debeuc iz Trsta v Motovun; auskultant Fran. Georjani v Trstu je imenovan adjunktom v Bujah.

Ministerijalni podtajnik v ministarstvu za notranje posle, dr. Emil Meeraus, je imenovan deželni sanitetni nadzornikom za Primorsko.

Še dve, tri. Naša vest, došla nam — poudarjamo to še enkrat — od povsem zanesljive strani o imenovanju italijanskega duhovnika na ustanovi Revoltella „pri lovcu“, vzbudi gotovo mučno presenečenje v vseh naših krogih. Povdarjali smo že v prvi svoji vesti, da se je s tem onemogočilo vršenje volje ustanovnika in da se je zgodila krivica slovenskemu ljudstvu tamošnje okolice, kateremu je hotel pokojnik koristiti za vedne čase v verskem in kulturnem pogledu. Zato je določil, da dotični duhovnik mora biti zajedno tudi učitelj, da bo skrbel hkratu za verske potrebe ljudstva in za izobražbo njega mladine. Imenovanjem duhovnika, vsečega le italijanščini, se bode zgrešal popolnoma ta kombinovani namen. Ali poleg volje pokojnikove, določil ustanove in koristi ljudstva je žaljeno še nekaj drugega — avstrijski šolski zakon. Se službo duhovnika je v vili Revoltella združena tudi dolžnost učitelja. Sedaj imenovani duhovnik pa ni le Italijan po krvi, ampak je tudi Italijan po državi, kateri pripada. Avstrijski zakon pa ne dovoljuje tega, da bi poučeval na avstrijski šoli tuji državljan.

Naj se nam ne prigovarja, da je to imenovanje le provizorično. Provizorijev ni smeti ustvarjati nikjer, ako niso potrebni. Tržaško-koperska škofija imamo gotovo dovolj mož-duhovnikov, ki bi popolnoma odgovarjali zahtevam ostanovnega pisma Revoltelljevega. Seveda se nam poreče: kaj naj storimo, ako pa magistrat neče imenovati takega duhovnika? Stvar je res morda sitna, ali po našem menenju bi morala spregovoriti besedico tu tudi posvetna državna oblast. Kajti nečuvane je to, da se že leta odteza mladini pouk v takem

slučaju, ko so na razpolago potreben prostor, potreben denar in tudi sposobni ljudje! Drugod morajo tako rekoč s palico geniti otroke v šolo, tu pa stoji šola zaprta le zato, ker so otvorjenju na potu le politično- in naredno strankarski nameni jednega občinskega zastopa!

O predsedniku deželnega zbora istrskega piše „Naša Sloga“: „Predsednik sam se je vedel najslabše. Nekateri njegoveh opazk med govori poslancev manjšine so bile neumestne, neparlamentarne, pohujšljive. Te opazke ne le da niso bile za vzdržanje mira in reda, ampak so povsem neopravičeno izzivale nemir in nered tudi na galerijah. Kder je hotel, se je mogel uveriti tudi o tej priliki, koliko so vredne izjave predsednika deželnega zbora istrskega. Ta isti predsednik je imel še tolike poguma, da je v svojem zaključnem govoru govoril o tem, kako da deželni zbor ni bil oviran v svojem delovanju. Taki so, ker vedo, da se jim veruje — vsi!“

Dalje ne more sezati drznost! Iz poročil o sejah deželnega zbora istrskega je razvidno, kako nesramno se je vedlo needlično in tudi „odlično“ občinstvo na galerijah zbornice. Celó Wolf in družba bi menili morda, da dalje ne more sezati drznost. Toda v seji 26. m. m. rečenega dež. zbora se je pokazalo, da bi bile tudi tako menenje preoptimistično, preugodno. V tej seji se je dogodilo namreč, da se posamičniki „odličnega“ občinstva na galerijah kar med seboj došli v dvorano in lepo poseli tamkaj. To bi kazalo, da ti gospodje smatrajo deželni zbor za kako skupščino političnega društva njihovega ali pa glasovite družbe Lega Nazionale. Ti odlični gospodje očevidno nimajo niti pojma o dostojanstvu zakonodavnega zastopa.

„Kmetijska in vrtnarska družba za Trst in okolico“ pozivlje svoje člene vinogradnike, kateri se še niso priglasili za kolči in bilje ameriških trt, da store to nemudoma, ker je časa samo še osem dni.

Pevsko društvo „Zarja“ v Rojani priredi na belo nedeljo veliko veselico, na kateri bo sodeloval tudi društveni tamburaški zbor. Podrobneje o pravem času.

Iz sv. Križa nam pišejo: Čujte, kako uči gosp. župnik v sv. Križu svoje ovčice! V nedeljo dne 27. februarja je gosp. župnik Grubiša dajal listke za sv. spoved na sredi cerkve, za mladeniče in mladenke. Ko je prišla na vrsto g. čena Marija Florenia (pevkinja pevskega društva „Skala“), jej je rekel gosp. župnik zbadljivo: „Tukaj je Florenia Marija, tista „Slovenka“, ki je „rikamirala“, deklamirala na veselici. „Kovciete“, „kovciete“ beži plest, ne na veselico.“ (Tukaj je Florenia Marija, ista Slovenka, ki je deklamovala na veselici! Nogovico, nogovico pojdi plest, ne na veselico!) Lep nauk! Mi bi vprašali gosp. župnika, da-li je morda on moral plesti oziroma vkupiti nogovico Mariji, Florenii? Gospod župnik, prosimo odgovora! Na tak način je prijel potem še enega mladeniča. Ali se to spodobi v cerkvi? Ali je to krščanski nauk? Da bi bila Marija Florenia v društvu „Lega“, bi gotovo molčal gospod župnik, ali ker je ista v društvu „Skala“, to zbada g. župnika v srce.

Ali je morda kaj slabega, ako se je rečena udeležila veselice in sodelovala na isti? Je-li to sramotno, ako dela Marija Florenia za mili nared slovenski? G. župniku se vidi to greh!! Gospod župnik pa ne vidi tistih deklet od nasprotne stranke, ki so vse noči hodile okoli v maski! To ni greh, seveda, ker so od nasprotne stranke!! Počasi g. župnik, počasi! Le ne se razgrevati tako zavoljo Slovencev!

Gospod župnik! Ali vam je znano morda, kako srčno igra na karte neki g. Grubiša — na postaji v Navarini in na svojem domu vsaki dan? Tudi tega gospoda bi morali nekoliko pekarati. Dokler ne storite tega, pustite na miru vsaj v cerkvi Slovence in „Skalo“. Skrbite raje za dobro vzgojo mladine, nego pa da jo vlačite na nasprotne stran. Cerkev je hiša božja in ne politično zbirališče. Počasi torej, gospod župnik! Vasčlan.

Nagla smrt. 58letni Petriniji Sipci je prišlo sinoči slavo. Ker se je valed tega zgrudila na tla, so jo navzoči dvignili na postelj. Med tem, ko je prihajal zbirnik, poklican z zdravniške postaje, je bila žena že mrtva.

Poskus samomora. Pred dvema dnevi je prišel iz Reke v Trst 20letni Josip Orabič iz Debre-

cina na Ogrskem. Orabič je brivec po poklicu. Ker ne zna drugega nego madjarski, si je lahko misliti, da tu ni mogel dobiti službe. Predsinoči zvečer se je podal proti sprehajališču pri sv. Andreju. Ustavil se je ob železnici. Kmalu so začuli strel bližnji redar in še drugi. Hiteli so tja in našli so mladeniča že v krvi s samokresom v roki. Ustrelil se je v levo stran prsi. Poklicali so hitro zdravnika z zdravniške postaje, ki mu je ovezal rano za silo in narečil, da naj se ga prenese v bolnišnico. Rana je nevarna. Samomrelec ne more niti govoriti. Pri sebi je imel jeden robec, 10 nč. in škatljo žepnic.

Huda je obema. Neki mladenič, uradnik, seznanil se je z neko živiljo. Iz poznanstva se je rodilo prijateljstvo in dalje. Nekega dne sporočila mu je ljubica važno novico. Od tega dne naprej ni prihajal več vsaki dan, kakor poprej, na sprehod s svojo drago, marveč jo je zanemarjal. Te pa ni ugajalo njej nikakor, zбоk česar ga je začela nadlegovati vedno in povsod. Mladenič si je mislil: vsaka reč ima svoj konec, in pozval je nadležnico na policijo, da se poravnata. Ona je povedala naravnost, da noče mirovati, marveč da ga hoče nadlegovati še huje.

Včeraj prišli sti ena in mati v pisarno dotičnega mladeniča in sti ga dali pozvati na razgovor. Na tem razgovoru ni manjkalo naslovov in vsakovrstnih priimkov, katerih sti mu prinesli seboj ženski.

Ker ni bilo temu ne konca ne kraja, moral je mladenič pozvati stražarja, ki je odgnal ženski na policijo. To ravnanje ju je stalo kazen 2 gld. Teško da bi ju umirile to, marveč naj bode mladenič pripravljen na mnogokateri nadaljnji slični poklon.

Tatvine. 15letni pobalin Martinelli Humbert je skušal odpreti po noči okno prodajalnice peka Antona Širca. Delavci so čuli in so ugrabili dečka ter so ga izročili redarju. Redar je odvel dečka na policijo in od tu v zapor. Na policiji je rekel pobalin, da je storil te le za šale.

Predvčeraj popoldne je bil aretiran in odveden v zapor 28letni čevljar Ivan R. iz Broda, ker je obdolžen, da je ukradel svojemu gospodarju par čevljev vrednih 8 gld.

Predsinoči ob 11. uri zvečer nesel je neki mož idoč po ulici delia Beccherie, pod pazduho velik robec in dežnik. Stražarji so ga zasledovali, a tudi on je pazil nanje. In ker je uganil njih misel, je zginil, vrgel na tla robec in dežnik. Stražarji so pobrali oba predmeta ter ju odnesli na policijo.

26letni težak Angelika hotel je utihotapiti preko fin. linije 1½ kg. kave. To se mu ni posrečilo. Fin. stražar ga je prijel in ker Angelika ni hotel povedati, kje je dobil kavo, ga je izročil bližnjemu redarju.

Izpred sodišča. Včeraj je bil obsojen 51 letni Mozetič Josip iz Kastva na 3 mesece ječe radi tatvine in javnega nasilstva. To je zagrešil v neki noči, ko ga je zasačil gozdni čuvaj Ivan Čubaj, ravno ko je sekal les v gozdu. Mozetič je zbežal, potem, ko ga je Čubaj že aretirat. V begu pa je padel in tu ga je ujel sin Čubajev, tudi gozdni čuvaj.

Temu poslednjemu je žugal Mozetič se smrtjo, če ga ne izpusti. V svojo obrambo je rekel na razpravi, da ni poznal v temi, da sta ona dva poljska čuvaja, marveč, da je mislil, da so to kaki zločinci, ki bi ga hoteli napasti.

Novi sodni pravilnik za grajske stvari v uredevnem slovenskem prevodu.

(Dalje.)

Tri, štiri desetke let nosili so po Hervaškem ošabno po konci trdokerne svoje glave neslani a h a v c i (brauteltji sleva h v redilniiku množine, na pr. pet junakah, namesti štokavkega: pet junaka, namesti čakavkega: pet junák ali pet junaki in namesti kajkavkega: pet junakov), češ, ker služi v nemščini pisme h v raztezanje slove, bodi tako tudi v hrvaščini. Zaman se se jim upirali Kristjanevič, Fabković, Crnčić in Rački; pojaviti se je bilo istemu Franu Kurelcu, starinju Ogulinca a rodом iz Krbave v Brumni z nesmrtnima razpravama: „Kako da sklanjamo hrvatska imena?“ in „Recimo koju“, s katerim jim je zadal

smrti udarec. In kaka osoda ni zadela vseh ahavcev? Kakor se skopneli vsi trdovratni naši igavci (brantelji) končnice iga, na mestu oga ali oga, na pr. dobriga, lepiga namesti dobrega, lepiga) in še trdovratnejši naši šekavci (brantelji) š za šč, na pr. kosiše, topoviše, namesti kosišče, toporišče, propadli se tudi vsi ahavci za vse večne čase. Živenja kliese nosi v sebi le ono, kar je naravno, le ono požene bujno brstje, pa razcvete se v divno krasoto, ker je ukoreninjeno v prirodi. — Ista osoda, ki je zadela neusmiljene hrvaške ahavce in naše šekavce in igavce, ta ista zadene prav v kratkem tudi vse naše bemašavce, vse kvaritelje divnega našega jezika.

Prešedši mimo nekaterih neznanih malenkostij, na mestu katerih bi vendarle rajše videli kaj družega, kaj prikladnejšega, na primer:

grajanski namesti državljanski, ker znači državljanski staatsbürgerlich, ker v vsem zakonu govori se le o „bürgerliche“ (ne pa o staatsbürgerliche) „rechtssachen“ in ker imamo za bürgerlich (civile) prav prikladno besedo: grajski (hrvaški) gradjanski, ruski graždanski, ki je nastala iz besede grad isto tako, kakor je nastala nemška beseda bürgerlich iz burg;

terjatev namesti terjavščina, ker terjavščina znači uže bolj nekih podatkov od terjatev, nego li forderung;

poveljno postopanje namesti mandatno postopanje, ker žive ta beseda prav krepko v našem jeziku, v katerem nam služi na pr. kakor v stari slovenščini povelitelj za praefectus, povelitelj, za imperans, poveljavatelj za praefectus, poveljništvo za commando, poveljevati za mandare, poveljenje in povelje za jussum, poveljetiza jubere, povelja za edictum in za diplomu;

plačilni ukaz namesti plačilni nalog za zahlungsauftrag, ker na Slovenskem ukazujemo, zapovedujemo z besedami, nakladamo pa le materijalnih stvari vse dotle, dokler jih nismo naložili;

maloletnik namesti nedoletnik za minderjährig, ker nedoletnik znači le mladenca do dovršenega osemnajstega leta, kakor znači medorasa dekletce od dovršenega detinstva do dovršenega štirinajstega leta;

jemčiti za bürge namesti hrvaškega jamčiti, ker ne izvajamo te besede od jama, nego od besede jemati, ker slove ta beseda v staroslovenščini jemati, jemati (sponser) jemati vadari in ker ni možna torej ta oblika „jamčiti“ v novi slovenščini;

ustanoviti namesti ustanovičiti, ker nam ni prav nič trebe otročje te besede ustnovičiti, ko imamo za njo prav krepkih, določnih izrazov, na pr. ustanoviti, določiti, opredeliti, naznačiti, odrediti

raztočnik ali razsipnik na mestu zapravljivec, ker nahajamo prvi dve besedi uže v stari naši knjigi in ker je zapravljivec prehud Marke Poklinski germanizem iz verschwender;

poslovnik namesti pravilni red za geschäftsordnung, ker beseda opravilnik za geschäftsordnung je preblizu besedi pravilnik (jurisdictionsnorm) in ker imenuje vsi drugi južni Slovenci geschäftsordnung poslovnikom; nameščanje na mestu namestovanje, ker poslednja ta beseda ni slovnično utemeljena;

poslove ali poslovanja namesti posle (geschäfte), ker bi si pod posledno besedo moglo umeti tudi dienerschaft na mestu geschäftov;

postojanje ali bitstvo pogodbe namesti bitje (bestehen des vertrages), ker bitje znači le ein wesen, na pr. Bog je zgolj bitje; on ima um in voljo, telesa pa nima;

izhod namesti izid, ker je skeval poslednjo to besedo le za silo, namreč radi rime, blagopokojni Jovan Koseski in ker beseda izid ni niti možna v našem jeziku, saj pravimo kaj le o kakem zahodu, prehodu, dehodu, odhodu, izhodu, nikdar pa ne govorimo o kakem zaidu, preidu, deidu, odidu in izidu;

ročišče namesti narok za tagsatzung, ker trabi za dies status, destinatio, audienza, Serbom, Hrvatom in Slovencem ob hrva-

ški granici prelepa beseda ročišče, kakor nam dokazuje narodna pesem:

„Na hajdučko zove ga ročišče“, in ker znači narok dan danes v prostonarodnem našem jeziku a) adv. toliko, kolikor nemški nar hand, b) subst. pa toliko, kolikor znači: naroki, narokva, narokvice, armband ali armschmuck itd. brak namesti narok (ženitev) za ohe, ker znači narok prav v vseh slovanskih narečjih gesetz (lex) in ker vpotrebljava obče slovansko to besedo brak, nastavilo iz besede berem, pravljtem smislu tudi J. Šuman v slovenski svoji slovnici (na strani 216), izdani Matice slovenske 1881. leta;

razvod braka namesti razveza za klena za ehetsung, ker tako imeajo razpuščenje zakonske zveze Slovenci v Brkinih, na Dolenskem, Hrvaškem in na Ogerskem in vsi drugi Slovenci;

loza sorodstva, namesti vrsta sorodstva za verwandtschaftsgrad, ker vrsta znači nam le reihe, gattung, art, Ruskim pa mero za poti in ker žive prikladnejša ta beseda loza v navedenem smislu prav po vsem jugoslovanskem svetu;

deželne deske namesti deželna knjiga za landtafel, ker deželna knjiga ne pokriva besede landtafel, tavole provinciali, in ker nahajamo besedo „zemske deske“ (- deželne deske) že v najstarejšem československem zakonodajstvu; — nemoremo soglašati v marsičem z gospodom slovenivcem sodnega pravilnika. Radi tega pa ne krivimo njega, nego krivimo današnjo knjižno našo slovenščino. (Pride še.)

Najnovejše vesti.

Dunaj 4. Cesar se je povrnil danes zjutraj iz Budimpešte na Dunaj.

Dunaj 4. Stanje cesaričine udove Šefanije se boljša.

Petrograd 4. Ruska vlada je devolila, da se v Odesi osnuje abesinska trgovska agentura. Nadalje je objavila, da privoli v zasnovanje abesinskih agentur v Petrogradu, v Moskvi v Kijevu in Lodzu. Zajedno se zasnujejo ruske agenture v glavnih krajih Abesinije.

Trgovinske brojarke in vstopi.

Budimpešta. Pšenica za sept. 9.06 9.07 Pšenica za spomlad 1898 11.94 do 11.96 Oves za spomlad 6.52—6.54 Riža za spomlad 8.59. 8.61 Koruza za maj-juni 1898 5.39 5.40 Pšenica: ponudbe slabo, povpraševanje tudi slabo. Prodaja nekoliko tisoč m. st. Vreme: lepo.
Z. v. kava Santos good average za marec 26.50 za maj 27.25
Hamburg. Santos good average za mesec april 30.— za maj 30.25 za september 31.— za december 31.50.

Dunajski borza 4. marca 1898.

	danes	včeraj
Državni dolg v papirju	102.55	102.45
„ „ v srebru	102.40	102.35
Avstrijska renta v zlatu	123 —	123 —
„ „ v krunah	102.75	102.75
Kreditne obvezje	86 —	84.90
London 10 let.	120.90	120.15
Napoleoni	9.52 1/2	9.52
25 mark	11.75	11.74
100 ital	45.25	45.25

Motori na par

od 1 do 50 konjskih moči,

prosti koncesije v vsakateri delavnici.

Ekonomični mlini „IDEAL“ na roko in na par z nepokvarljivim kamenom, prepotreben za vsakega posestnika, 40% prihrambe moči, mele v vsaki meri od najfinije do debele moka za žganice, semelje v 1 uri 450 do 470 kilogramov, ne da bi se moka segrela.

2 Via Molin piccolo 2 Gessi & Paolini — Trst 2 Via Molin piccolo 2

Generalni zastopniki c. kr. priv. tvornice strojev in motorjev na par C. H. Hoffmeister — Dunaj.

KAROL MARGONI

Trst, Piazza delle Poste št. 1

ZASTOP IN VELIKA ZALOGA KOLES

Meteor. E. S. A. Bambus

in vseh pripadkov za kolesarje.
ZAMENA IN KUPOVANJE VSAKOVRSNIH KOLES.
Oddaja v najem in popraviljanje. Zaloga suhe klobučevine „Flesible“ za hitro čiščenje kovine, posebno nikiliranih delov kolesa.
Zastop več tovarn za predmete iz kavčuka.
Skroplilnice za peronospero „Vermorelli“
Vse po konkurenčnih cenah.

Cassa di Risparmio Triestina

(Tržaška hranilnica)

Sprejemlje denarne uloge v bankovcih od 50 nč. do vsacega zneska vsak dan v tednu razun praznikov, in to od 9—12. ure opoldne. Ob nedeljah pa od 10—12. ure opoldne. Obresti na knjižico 3%
Plačuje vsak dan od 9—12. ure opoldne. Zneske do 100 gld. precej, preko 100 do 1000 mora se odpovedati 3 dni in zneske preko 1000 gld. pa 5 dni.
Eskomptuje menice domicilirane na tržaškem trgu po 3%
Posužuje na drž. papirje avstro-ogerske do 1000 gld. po 4%
Višje zneske od 1000 do 5000 gld. po 5%
Daje denar proti vključenju na posesti v Trstu. Obresti po dogovoru. 2—24
Trst, dne 5. maja 1894.

NAZNANILO.

Spodaj podpisani raznašalec lista „Edinost“ ki je zajedno URAR, priporoča se toplo p. n. občinstvu za popraviljanje vsakovrstnih ur. Udani Friderik Colja, vratar hiše št. 8 via Solitario

ZELEZNIŠKI VOZNI RED.

Državna železnica. (Postaja pri sv. Andreju)
Od dne 1. maja 1897.

ODHOD:
6.30 predp. v Hrpelje, Ljubljano, na Dunaj, v Beljak.
8.30 „ v Hrpelje, Rovinj, Pulj.
4.40 popol. v Hrpelje, Divača, Dunaj, Pulj in Rovinj.
7.30 „ v brzovlak v Pulj, Divača, Beljak na Dunaj.
Lokalni vlak ob praznikih
2.15 popol. v Divača.
DOHOD:
8.05 predp. iz Ljubljane, Divače.
9.45 „ iz Pulja, Rovinja.
11.15 „ iz Hrpelje, Ljubljane, Dunaja.
7.05 popol. iz Pulja, Rovinja, Ljubljane, Dunaja.
4.50 „ brzovlak Diva Pulja, Rovinja.

(Južna železnica (Postaja južne železnice.)
Od dne 1. maja 1897.

ODHOD:
7.45 predp. brzovlak na Dunaj, zveza z Reko.
8.25 „ brzovlak v Nabrežino, Benetke, Rim.
9.— „ omnibus v Nabrežino, Videm, Benetke in Verone.
9.55 „ poštini vlak na Dunaj, zveza s Pešto in Zagrebom
12.50 popol. omnibus v Kormin.
4.40 „ omnibus v Nabrežino, Videm, Rim.
6.25 „ poštini vlak na Dunaj, zveza z Reko.
8.05 „ brzovlak na Dunaj, zveza s Pešto, Reko
8.05 „ brzovlak v Kormin.
8.45 „ mešani vlak v Nabrežino, Videm, Rim.
10.— „ mešani vlak do Mürzschlaga.
Lokalna vlaka ob praznikih.
2.— „ v Gorico, Kormin, Červinjan.
4.25 „ v Nabrežino.
Tedsnaki vlak:
7.50 popol. (sreda) ekspres v Ostende.

DOHOD:
6.55 predp. mešani vlak iz Mürzschlaga, Beljaka, itd.
7.30 „ mešani vlak iz Milana, Vidma, Nabrežino.
8.35 „ brzovlak iz Kormina.
9.25 „ brzovlak v Dunaja.
10.25 „ poštini vlak v Dunaja, zveza z Reko.
10.37 „ brzovlak iz Rima, Benetk.
11.20 „ omnibus iz Rima, Benetk, Nabrežino.
5.40 popol. poštini vlak v Dunaja.
7.45 „ omnibus iz Verone, Kormina, Nabrežino.
8.30 „ brzovlak iz Milana, Benetk, Vidma, Nabrežino.
8.55 „ brzovlak v Dunaja zveza z Reko.